

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Juleferierne (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387986768.pdf> (tilgået 14. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

↪ Saalænge der dandsedes, gik det saa som saa. Men da der vare færre Damer end Chapeauer, og blandt de første nogle daarlige Dandserinder, med hvilke der maatte gjøres - hvad i Landsbysproget kaldtes *Hovene*: foreslog de sidste til en Forandring - Julelege. Nu blev jeg værre faren. Jeg maatte give Pant paa Pant; snart vare alle mine Lommer tømte. Og da saa Panterne skulde indløses! Hvor dyb var ikke *Brønden*? hvor haard den *brede Steen*? hvor tung *den polske Kirkegang*? jeg *hang, jeg skriftede* i Sandhed som en Synder; og alle de Kys, jeg fik og gav, smagte deels som Ædikke og deels som Vand Men paa Forundringsstolen ventede mig dog den haardeste Prøvelse. Det var stakkels Tertius, som skulde forkynde mig Selskabets Anmærkninger; hvilket han ogsaa gjorde med samvittighedsfuld Nøiagtighed og største Alvorlighed Jeg frygtede og sad som paa Naale. Adskillige dunkle Hentydninger havde jeg med kunstlet Rolighed nedslugt; men een forstyrrede den ganske: »og somme -« endte han - »forundrer sig over, at Hr. Rectoren er bleven saa forunderlig, siden hans Dame gik bort.« »Den skal sidde!« raabte jeg, og sprang op fra Stolen. Mandfolkene loe, Fruentimmerne fnisede. - Den skyldige var ikke at udfinde. Tertius angav den yngste Jomfrue Hansen; men hun fralagde sig rent ud Beskyldingen. »Var det ikke Dem saa var det Deres Søster;« sagde han. Hun nægtede ligesaa haardnakket. Enden blev at han selv maatte sidde; og jeg fik ingen Hævn.